

[Ejler Koch.]

valgte vi at dele lovforslaget og udskød behandlingen af straffelovsændringerne, herunder spørgsmålet om en eventuel general straffebestemmelse, og bestemmelserne i aftaleloven.

Til gengæld har vi så ønsket at gennemføre de andre ændringer, ændringerne i tinglysningsloven, konkursloven og tvangsak-kordloven, og jeg kan anbefale, at man stemmer for de af flertallet under nr. 1, 3, 5 og 6 stillede ændringsforslag. Vi må så samtidig erkende, at vi hermed kun har taget et meget lille skridt på vejen til bekæmpelse af den økonomiske bagmandskriminalitet. Jeg vil gerne understrege, at vi i socialdemokratiet ønsker, at arbejdet i retsudvalget må fortsætte, således at vi straks ved begyndelsen af den nye samling kan tage disse meget komplicerede problemer op.

Uden for betænkningen er der af kommunisterne stillet 2 ændringsforslag. Det ene vedrører ændringerne af det i retsplejeloven indeholdte opportunitetsprincip i forbindelse med anklagen. Der er her tale om meget omfattende ændringer, og jeg vil finde det helt uforsvarligt at gå ind i overvejelser om ændringer af dette fundamentale princip på et så løst grundlag, som et ændringsforslag ved anden behandling må være. Jeg må derfor anbefale, at man stemmer imod de af kommunistpartiet stillede ændringsforslag, og så vil de kunne indgå i retsudvalgets videre behandling i sommerens løb, hvor vi kan overveje, om det er noget, vi skal indarbejde i de gældende regler.

Lindholt (FP):

Det er mærkeligt, at folketingets retsudvalg virkelig stadig væk vil fortsætte med at behandle denne sag. Vi har gjort utallige forestillinger efterhånden over for justitsministeren, over for regeringen, over for folketingets formand om, at denne bagmandsrapport måtte blive offentliggjort, således at befolkningen kunne vide, hvad det var, det drejede sig om.

Det vil man ikke. Man vil ikke lade befolkningen kende grundlaget for en meget vigtig og afgørende lov, en lovgivning, der nærmer sig love, man har i østeuropæiske stater, nærmest en politisk lovgivning, såle-

des at man kan straffe alle og enhver for alle mulige tænkte forseelser.

Desværre er det heller ikke lykkedes os at få justitsministeren til at meddele dem, der er omhandlet i bagmandsrapporten, at dette er tilfældet, og give dem lejlighed til at forsvare sig over for de påstande, som statsadvokat Grell har fremsat. Heller ikke det kunne lade sig gøre, og det endda til trods for at ombudsmanden har den samme indstilling som vi. Det lader ellers nok til, at man er begejstret for ombudsmanden her i folketinget, og så er det mærkeligt, at man ikke følger ham i netop så vigtigt og principielt et spørgsmål som det her. Hvornår skal dette hemmelighedskræmmeri høre op? Det er et spørgsmål til justitsministeren.

Jeg har meddelt, at jeg ikke vil medvirke ved gennemførelsen af sådanne lovforslag, om hvilke man kan sige, at grundlaget dels ikke er i orden, dels åbenbart må være af en sådan karakter, at man heller ikke tør forelægge det for befolkningen. Det kan ikke være rigtigt.

Med hensyn til de stillede ændringsforslag er det klart, at vi kan være enige med de konservative i, at spørgsmålet om tinglysningsystemet skal udgå. Der er ingen mening i at bebyrde tinglysningsvæsenet med noget, som man overhovedet ikke kan finde ud af. Tinglysningsvæsenets personale måtte jo være synsk, hvis de overhovedet skulle kunne få mistanke til et dokument. Hvad er det for noget snak? Hvad er det for en måde at lovgive på?

Vi kan derimod tiltræde kommunisternes ændringsforslag om, at selvdømmet vedrørende advokater ophæves. Det er dog en mærkelig ordning, man har, at en bestemt gruppe inden for vort samfund skal have lejlighed til at kunne dømme sine egne medlemmer. Det næste skulle så blive, at olikenslagere, bagere osv. også skulle have selvdømme, men så langt håber jeg da i hvert fald ikke man vil gå.

Vi kan altså tiltræde den første del af kommunisternes ændringsforslag, derimod ikke den sidste, fordi vi er betænkelige ved en udvidelse af adgangen til at indbringe sager for domstolene. Der skal være det, der hidtil har været betegnet som „en rettelig interesse“ i at få sager rejst. Jeg håber i hvert fald, at vi kan blive ved med at have tillid